

The Holy See

KATEHEZA PAPE FRANJENA *OPĆOJ AUDIJENCIJI* Srijeda, 24. ožujka

2021. [\[Multimedia\]](#)

Moliti u zajedništvu s Marijom

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Današnja je kateheza posvećena molitvi u zajedništvu s Marijom, a događa se upravo uoči svetkovine Blagovijesti. Znamo da je glavni put kršćanske molitve Isusovo čovječstvo. Naime, povjerenje tipično za kršćansku molitvu bilo bi besmisleno da se Riječ nije utjelovila, dajući nam svoj sinovski odnos s Ocem u Duhu. U čitanju smo čuli za ono okupljanje učenikâ, pobožnih žena i Marije na molitvu nakon Isusova uzašašća: to je prva kršćanska zajednica koja je očekivala Isusov dar, Isusovo obećanje.

Krist je Posrednik, most koji prelazimo da bismo se obratili Ocu (usp. *Katekizam Katoličke Crkve*, 2674). On je jedini Otkupitelj: nema suotkupitelja s Kristom. On je Posrednik u pravom smislu riječi, on je Posrednik. Svaka molitva koju uzdižemo u Bogu je *po Kristu, s Kristom i u Kristu* i biva uslišana zahvaljujući njegovom zagovoru. Duh Sveti proteže Kristovo posredovanje na svako vrijeme i mjesto: ne postoji drugo ime po kojem se možemo spasiti (usp. *Dj* 4, 12). Isus Krist: jedini Posrednik između Boga i ljudi.

Iz jedincatog Kristova posredovanja zadobivaju smisao i vrijednost druge karakteristike koje kršćanin nalazi za svoju molitvu i pobožnost, prije svega prema Djevici Mariji, Isusovoj Majci.

Ona zauzima privilegirano mjesto u životu, a time i u kršćanskoj molitvi, jer je Isusova Majka. U Istočnim je Crkvama često prikazuju kao *Odigitriu* (Ὀδηγήτρια), onu koja „pokazuje put“, to jest Sina, Isusa Krista. Na um mi pada ona lijepa i jednostavna drevna slika *Odigitria* u katedrali u Bariju: Majka Božja koja pokazuje Isusa naga. Kasnije su ga prekrili haljinicama kako bi prekrili tu nagost, ali istina je da je Isus prikazan gol, čime se željelo pokazati da je On, čovjek rođen od Marije, Posrednik. A ona pokazuje na Posrednika: ona je *Odigitria*. U kršćanskoj ikonografiji prisutna je posvuda, kadikad i snažno istaknuta, ali uvijek u odnosu na Sina i u njegovoj službi. Njezine ruke, njezine oči, njezino držanje živi je „katekizam“ i uvijek ukazuju na stožer, na središte,

a to je Isus. Marija je potpuno okrenuta njemu (usp. *KKC* 2674). Do te mjere da možemo reći da je ona više učenica nego Majka. Sjetimo se znaka koji je Marija dala na svadbi u Kani kad kaže: „Učinite ono što vam On kaže“. Uvijek pokazuje na Krista, ona je prva njegova učenica.

To je uloga koju je Marija imala tijekom čitavog svog zemaljskog života i koju je trajno zadržala: biti ponizna Gospodinova službenica, ništa više. U određenom trenutku, u evanđeljima, kao da gotovo nestaje, ali vraća se u presudnim trenucima, kao u Kani, kada je Sin zahvaljujući njezinoj pažljivoj intervenciji učinio prvo „znamenje“ (usp. *Iv* 2, 1-12), a zatim na Golgoti, podno križa.

Isus je protegao Marijino majčinstvo na čitavu Crkvu kad joj je povjerio ljubljenog učenika, netom prije svoje smrti na križu. Od toga časa svi smo stavljeni pod njezin plašt, kao što se može vidjeti na određenim srednjovjekovnim freskama ili slikama. I prva latinska antifona – *Sub tuum praesidium confugimus, sancta Dei Genitrix* – govori o Mariji, pod okrilje čijeg se plašta sklanjamo, kao Majci kojoj je Isus povjerio sve nas; ali kao Majci, a ne božici, ne kao suotkupiteljici: kao Majci. Istina je da joj kršćanska pobožnost uvijek pridaje lijepe naslove, kao što to čini dijete svojoj majci: kolike samo lijepe stvari dijete govori majci koju voli! Ali pazimo: lijepe stvari koje Crkva i sveci govore o Mariji ništa ne oduzimaju jedincatosti Kristove otkupiteljske uloge. On je jedini Otkupitelj. To su izrazi sinovske ljubavi nalik onima koje dijete govori svojoj mami, ponekad pretjerani, ali znamo da zbog ljubavi uvijek pretjerujemo, ali s ljubavlju.

I tako smo joj se počeli u molitvi obraćati izrazima koje nalazimo u evanđeljima: „milosti puna“, „bлагословljena među ženama“ (usp. *KKC*, 2676 sl.). U molitvi Zdravo Marijo ubrzo je pridodan naslov „*Theotokos*“, „Majka Božja“, koji je odobrio Koncil u Efezu. I, slično onomu što se to događa u Očenašu, nakon pohvale dodajemo prošnju: molimo Majku da moli za nas grešnike kako bi zagovarala svojom nježnošću, „sada i na času smrti naše“. Sada, u konkretnim životnim situacijama, i u posljednjem času, da nas, kao Majka i prva Učenica, prati na prijelazu u vječni život.

Marija je uvijek uz postelju svoje djece koja odlaze s ovoga svijeta. Ako se netko osjeća samim i napuštenim, ona je Majka, ona je ondje, blizu, kao što je bila uz svojega Sina kad su ga svi bili napustili.

Marija je bila prisutna i u danima pandemije, bliska ljudima koji su nažalost svoje zemaljske putovanje završili u stanju izoliranosti, bez podrške i bliskosti svojih najmilijih. Marija je uvijek tu, uz nas, sa svojom majčinskom nježnošću.

Molitve upućene njoj nisu uzaludne. Žena onoga „da“, koja je spremno prihvatila poziv anđela, također odgovara na naše prošnje, sluša naše vapaje, čak i one koji ostaju zatvoreni u srcu, koji nemaju snage izaći, a koje Bog znade bolje od nas samih. Sluša ih kao Majka. Kao i više od bilo koje dobre majke, Marija nas brani u opasnostima, brine o nama također kad smo zaokupljeni svojim brigama i skrenemo s pravoga puta te dovedemo u opasnost ne samo naše zdravlje nego i

naše spasenje. Marija je tu, moli za nas, moli za one koji ne mole. Moli s nama. Zašto? Zato što je Ona naša Majka.

Apeli Svetoga Oca

S tugom u srcu sam primio vijesti o nedavnim terorističkim napadima u Nigeru u kojima je ubijeno 137 ljudi. Molimo za žrtve, za njihove obitelji i za cjelokupno stanovništvo da se zbog pretrpljenog nasilja ne izgubi povjerenje na putu demokracije, pravde i mira.

Posljednjih dana velike poplave nanijele su velike štete u saveznoj državi Novi Južni Wales u Australiji. Izražavam svoju bliskost ljudima i obiteljima pogođenima tom nesrećom, posebno onima čiji su domovi uništeni, i upućujem riječi ohrabrenja onima koji su uključeni u traženje nestalih i pružanje pomoći stradalima.

Danas je *Svjetski dan borbe protiv tuberkuloze*. Neka proslava toga dana dadne novi poticaj u liječenju ove bolesti i potakne veću solidarnost s oboljelima. Na njih i njihove obitelji zazivam Gospodinovu utjehu.
